

இனிமையான குழந்தைகளே - எவ்வளவு ஞான ரத்தினங்களை தானம் செய்கிறீர்களோ அவ்வளவு பொக்கிஷம் நிரம்பிக் கொண்டே போகும். விசார் சாகர மந்தனம் (ஞான சிந்தனை) நடந்துக் கொண்டே இருக்கும், நன்றாக தாரணையும் ஆகும்.

கேள்வி: எந்த ஆத்மாக்களின் பாக்கியத்தில் எல்லையற்ற சுகம் இல்லையோ அவர்களின் அடையாளம் என்ன ?

பதில்: அவர்கள் ஞானத்தை கேட்பார்கள். ஆனால் தலைகீழான குடம் போன்று. புத்தியில் எதுவும் பதிவதில்லை. நல்லது நல்லது, என்பார்கள், மகிமை செய்வார்கள். ஆம், அனைவருக்கும் இதைச் சொல்ல வேண்டும். மிகவும் சிறந்த வழி என்பார்கள். ஆனால் தான் அதன்படி நடக்க மாட்டார்கள். இதுவும் அதிர்ஷ்டம் என்று பாபா கூறுகின்றார். சேவை செய்வது குழந்தைகளாகிய உங்களின் கடமையாகும். ஆயிரக்கணக்கானவருக்கு சொல்லிக் கொண்டே இருங்கள். பிரஜைகள் உருவாகுவார்கள். தாய், தந்தையைப் போன்று எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி அடைவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள். ஞானத்தைக் கடைபிடித்து தனக்கு சமமாக மாற்றிக் கொண்டே இருங்கள்.

பாட்டு: அதிர்ஷ்டத்தை எழுப்பி வந்திருக்கிறேன்.....

ஓம் சாந்தி. அதிர்ஷ்டம் இரண்டு விதமாக இருக்கிறது. ஒன்று நல்லது. மற்றொன்று தீயது. ஒன்று சுகத்தினுடையது, மற்றொன்று துக்கத்தினுடையது. பாரதத்தின் சுகத்தின் அதிர்ஷ்டமும் இருக்கிறது. துக்கத்தின் அதிர்ஷ்டமும் இருக்கிறது. பாரதம் தான் சுகதாமமாக இருந்தது. பாரதம் தான் துக்கதாமமாக இருக்கிறது. கட்டிடம் புதியதாக இருக்கும் போது அதிர்ஷ்டம் நன்றாக இருக்கிறது. பழையதாகும் போது அதிர்ஷ்டம் கெட்டதாகி விடுகிறது. பாரதம் தான் முதலில் புதியதாக இருந்தது. இப்போது மீண்டும் பழையதாகி விட்டது. இந்த விஷயங்களை குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான் புரிந்துக் கொள்கிறீர்கள். உலகத்தினர் புரிந்துக் கொள்ளவில்லை. குழந்தைகளே ! நீங்கள் எவ்வளவு அதிர்ஷ்டசாலியாக இருந்தீர்கள்! உங்களுடைய கவனம் இந்த விஷயங்களின் பக்கம் இழுக்கப்படுகிறது. தேவி தேவதைகள் உலகத்திற்கே அதிபதியாக இருந்தார்கள். இப்போது இல்லை. நல்ல அதிர்ஷ்டம் மாறி இப்போது கெட்டதாக இருக்கிறது. நல்ல அதிர்ஷ்டம் எப்போது எப்படி இருந்தது என்பது புரிந்துக் கொள்ள வேண்டிய விஷயம் ஆகும். புரிய வைக்கக் கூடியவர் ஒரே ஒரு எல்லையற்ற தந்தையாவார். பாரதத்தில் உயர்ந்த அதிர்ஷ்டம் எப்போது இருந்தது? சொர்க்கமாக இருந்த போது. இப்போது துரதிர்ஷ்டமாகும். பதீத பாவனா வந்து பாவனமாக அதிர்ஷ்டத்தை வந்து உருவாக்குங்கள் என்று பாடுகிறார்கள். பாரதம் பாவனமாக இருந்த போது கட்டாயமாக அதிர்ஷ்டம் இருந்தது. இப்போது அதே பாரதம் பதீதமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், விகாரியாக இருக்கிறார்கள். விகாரி மற்றும் நிர்விகாரி இருவரும் இருக்கிறார்கள். நாம் இச்சமயம் நிர்விகாரியாக இருந்தால் தேவதையாகலாம். இப்போது பாபாவை அழைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பதீத பாவன சீதாராம்..... என்று கும்பமேளாவில் பாடுவார்கள். நதி பதீத பாவனி இல்லை. மனிதர்களின் அதிர்ஷ்டம் கெட்டு போகும் போது எவ்வளவு கல் புத்தியாகிறார்கள். இது சுக துக்கத்தின் விளையாட்டாகும். துக்கம் யார் கொடுக்கிறார்கள். சுகம் யார் கொடுக்கிறார்கள்? இருவரின் படமும் மிகவும் புகழ் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது. சுகத்திற்காக பரம்பிதா பரமாத்மாவை நினைக்கிறார்கள். துக்கத்தை நீக்கி சுகம் கொடுப்பவரே என்கிறார்கள். தந்தை ஒரு போதும் துக்கம் கொடுப்பதில்லை என்பது இதன் மூலம் நிரூபணமாகிறது. அவர்கள் பகவான் தான் துக்கம் சுகம் இரண்டையும் கொடுக்கிறார்கள் என நினைக்கிறார்கள். ஒரு நயா பைசா அளவு விஷயத்தைக் கூட யாரும் புரிந்துக் கொள்ளவில்லை. இப்போது பாபா உங்களை தங்க புத்தியாக மாற்றுகிறார். புத்தியின் பூட்டு திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிருஷ்டிச் சக்கரம் சுழன்றுக் கொண்டிருக்கிறது என நீங்கள் அறிகிறீர்கள். சிருஷ்டி பழையதாகும் போது அதில் துக்கம் இருக்கிறது. இப்போது உங்களுக்கு மூன்று கண்கள் கிடைத்திருக்கிறது. பதீத பாவனா வாருங்கள் என்று பாடுகிறார்கள். பிறகு நதிக்கரையில் ஏன் அமர வேண்டும்? இதை நீங்கள் அனைவருக்கும் புரிய வைக்கலாம். இந்த யாகம், தவம் போன்றவைகளை செய்வது, வேத சாஸ்திரங்களைப் படிப்பது அனைத்தும் பக்தி மார்க்கம் ஆகும். நான் இவைகளால் கிடைப்பதில்லை என்று பாபா கூறுகிறார் உங்களுடைய பக்தி முடியும் போது நான் வந்து சத்தி கொடுக்கிறேன். யோகத்தினுடைய ஞானம் வேண்டும். பாவனாவதற்கான ஞானம் வேண்டும். சாஸ்திரங்களைப் படிப்பதினால் பாவனமாகக் கூடிய விஷயம் எதுவும் இல்லை. பாரதம் தூய்மையாக இருந்த போது சம்பூர்ண நிர்விகாரியாக இருந்த போது

நிறைய செல்வந்தர்கள் இருந்தார்கள் என்று விவேகம் கூறுகிறது. இவ்வாறு செல்வந்தர்களாகவும் பவித்ரமாகவும் யார் மாற்றினார்கள். கங்கா ஸ்நானம் செய்வதால் மாறினார்களா? அல்லது சாஸ்திரங்களைப் படிப்பதினால் மாறினார்களா? இதை நீங்கள் செய்துக் கொண்டே வந்துள்ளீர்கள். இருப்பினும் பதீத பாவனா வாருங்கள் என அழைக்கிறார்கள். பதீத உலகம் முடியும் போது பதீத பாவனர் தந்தை வந்து சொர்க்கத்தை ஸ்தாபனை செய்கிறார். சத்யுகம் பாவனமான உலகம் ஆகும். கலியுகம் பதீத உலகம் ஆகும். **பதீத பாவனர் ஒரே ஒரு பரமாத்மா** என்று யாரும் புரிந்து கொள்ளவில்லை. பதீத பாவனர் சீதாராம் என்று பாடுகிறார்கள். அனைத்து சீதைகளுக்கும் இராமர் ஒரே ஒரு பரமாத்மா தான் என்று அதன் பொருளை பாபா தான் புரிய வைக்கிறார். அனைவருக்கும் வள்ளல் இராமர் என்கிறார்கள். ஏன் வள்ளல், இதை புரிந்துக் கொள்ளவில்லை. அனைவருக்கும் வள்ளல் இராமரோ ஒரே ஒரு நிராகாரர் தான் என்று பாபா புரிய வைக்கிறார். புத்திக்கு முழுமையாக பூட்டு போடப்பட்டிருக்கிறது. புத்தியில் பதிவதே இல்லை. சத்யுகத்தில் அனைவரும் தங்க புத்தியாக இருக்கிறார்கள். பெயரே பாரஸ்நாத், பாரஸ்புரி ஆகும். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான் இச்சமயம் பாரஸ்நாத் ஆகிறீர்கள். ஆத்மா தங்க யுகத்தினுடையதாக மாறுகிறது. இப்போது கலியுக புத்தி இருக்கிறது. சத்யுக புத்தி உடையவர் சுகத்தை அடைகிறார்கள். கலியுக புத்தி உடையவர்கள் துக்கத்தை அடைகிறார்கள். மனிதர்கள் விகாரத்திற்கு பின்பு அழிந்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பவித்ரமாவதற்கு எவ்வளவு சண்டையிட்டுக் கொள்கிறார்கள். கம்சன், ஜராசந்தி, துச்சாதனன், பூதனா, சூர்பனகை..... என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது அனைத்தும் முடிந்து போன விஷயங்களைப் பற்றியதாகும். நிச்சயமாக சங்கம யுகத்தைப் பற்றியது தான். ஒவ்வொரு விஷயமும் சங்கமயுகத்தினுடையது தான் பாடப்பட்டிருக்கிறது. நான் பதீதர்களை பாவனமாக்குவதற்காக ஒரு முறை தான் வருகிறேன் என பாபா கூறுகிறார். பதீதர்களை பாவனமாக்குவது பாபாவின் தொழிலாகும் என நீங்கள் அறிகிறீர்கள். பாபா படைக்கக் கூடியவர் என்றால் நிச்சயமாக புது படைப்பைத் தான் படைப்பார். இராவணன் பதீதமாக்கக் கூடியவர் ஆவார். பாபா பாவனமாக்கக் கூடியவர் ஆவார். அவருடைய உண்மையான பெயர் சிவனாகும். சிவராத்திரி கூட கொண்டாடுகிறார்கள். இரவு என்பதன் பொருளை நீங்கள் புரிந்துக் கொள்கிறீர்கள். பக்தி அதாவது இரவு முடிந்து பகல் வரும் போது தந்தை வருவார்.

குழந்தைகளே ! தூய்மையாருங்கள் என இப்போது பாபா கூறுகிறார். இப்போது வீட்டிற்குத் திரும்ப போக வேண்டும். சத்யுகம் இருந்தது. இப்போது மீண்டும் சக்கரம் திரும்பச் சுழலும். குழந்தைகளாகிய உங்களை மனிதலிருந்து தேவதையாக மாற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன். தேவதைகள் கூட மனிதர்களாகத் தான் இருந்தார்கள். வேறு எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. அவர்கள் வெள்ளையாக மட்டும் அதாவது தூய்மையாக இருக்கிறார்கள். மற்ற மனிதர்கள் கருப்பாக அதாவது பதீதமாக இருக்கிறார்கள். பாரதம் தங்கயுகமாக இருந்தது, இப்போது கலியுகமாக இருக்கிறது. ஆத்மாவில் துரு படிந்திருக்கிறது. அது யோக அக்னியினால் வெளியேறும். முன்பு **மன்மணாபவ** என்ற வார்த்தை படித்தனர். பொருள் எதுவும் புரிய வில்லை. பரம்பிதா பரமாத்மாவுடன் புத்தியோகத்தை இணைக்க வேண்டும். அவருடைய ரூபத்தைப் பற்றி யாருக்கும் தெரியவில்லை என்றால் எப்படி நினைக்க முடியும். பரமாத்மா பெயர் ரூபத்திலிருந்து விடுபட்டவர் என்கிறார்கள் என்றால் எப்படி தொடர்பு கொள்ள முடியும். பகவான் வாக்கு : **மன்மணாபவ**. தேக அபிமானத்தை விட்டு தன்னை ஆத்மா என்று புரிந்துக் கொள்ளுங்கள் ஆத்மாவின் ரூபம் என்ன? ஆத்மா நட்சத்திரம் போன்றது, புருவ மத்தியில் இருக்கிறது என்கிறார்கள். அப்படி என்றால் ஆத்மாக்களின் தந்தையும் அவ்வாறே இருப்பார். அவரை மட்டும் பெயர் உருவத்திலிருந்து விடுபட்டவர் என்கிறார்கள். தந்தைக்கு பிரம்மம் என்றும், அகண்ட ஜோதி தத்துவம் என்றும் கூறுகிறார்கள். ஆகாயத்தின் முடிவைப் பெறமுடியாதது போல பிரம்மமோ முடிவற்றதாகி விட்டது. சரி, யாராவது முயற்சி செய்து முடிவைக் கூட அடையட்டும். ஆனால், இதனால் முக்தி, ஜீவன் முக்தி யாருக்கும் கிடைப்பதில்லை. முக்தி ஜீவன்முக்தி என்பதன் பொருள் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான் புரிந்துக் கொள்கிறீர்கள். உலகத்தினருக்கு எதுவும் தெரியவில்லை. ஞானக் கடல், மனித சிருஷ்டியின் விதை வடிவம் என பாடுகிறார்கள். சத்யமானவர், சைத்தன்யமானவர், பதீத பாவனர் என்றால் நிச்சயமாக பதீத உலகத்தில் தான் வருவார். ஞானம் இருக்கின்ற போது பக்தி இருக்க முடியாது என நீங்கள் புரிய வைக்கிறீர்கள். ஞானம் என்பது பகலாகும். சத்யுகம், திரேதாயுகம். பக்தி என்பது இரவாகும். ஞானக் கடல் தண்ணீர் அல்ல. பரம் பிதா பரமாத்மா ஆவார். முழு பாரதத்திற்கும் எவ்வாறு செய்தியை கொடுப்பது என்பதற்காக நல்ல நல்ல யுக்திகளைப் புரிய வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார். உண்மையில் ஆத்மா மற்றும் பரமாத்மா சந்திப்பது தான் உண்மையான மேளாவாகும்.

பரமாத்மா ஒருவரே. பரமாத்மா சர்வவியாபி- இதில் எந்த கணக்கும் இல்லை. தந்தை தான் வந்து அனைவரையும் துக்கத்திலிருந்து விடுவிக்கிறார். துக்கத்தில் அனைவரும் நினைக்கிறார்கள். எவ்வளவு அடித்துக் கொள்கிறார்கள். எப்போதிலிருந்து இவ்வாறு செய்கிறீர்கள் என்று கேளுங்கள். பரம்பரையாக என்பார்கள். பிறகு யாருமே பாவனமாகவில்லை.. மேலும் பதீதமாகியிருக்கிறார்கள்.

இப்போது அனைத்து ஞானமும் நிறைந்திருக்கிறது என்பது உங்களுடைய புத்தியில் இருக்கிறது. ஞானத்திற்கு பிரம்மாவின் பகல் என்று பெயர் விஷ்ணுவின் பகல் என்று கூற முடியாது. ஏனென்றால் இப்போது தான் ஞானம் கிடைத்துள்ளது. ஒவ்வொரு நாளும் பாயிண்ட்ஸ் துல்லியமாகிறது. ஜீவன் முக்தி என்பது ஒரு நொடியின் விஷயமாகும். பிறகு ஞானக் கடல் என்கிறார்கள். எவ்வளவு தான் எழுதிக் கொண்டே சென்றாலும் முடிவை அடைய முடியாது. பாபா புரிய வைத்து முடித்த பிறகு தேர்வும் முடிவடைகிறது. ஆரம்பத்தில் இருந்து எவ்வளவு கேட்டுக் கொண்டே வந்துள்ளீர்கள். கீதையோ முற்றிலும் சிறியதாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. எவ்வளவு ஞான விஷயங்கள் இருக்கிறது. புரிய வைப்பதும் மிகவும் எளிதாகும். உண்மையில் சத்யத்தில் ஒரே தர்மம் தான் இருந்தது. இப்போது எத்தனை தர்மங்கள் இருக்கின்றது. எத்தனை சண்டைகள். தங்களுக்குள்ளேயே சண்டையாகி விட்டது. ஒரு தர்மம் இருந்த போது சண்டை என்ற பெயரே இல்லை. சகமயமாக இருந்தது. சக்கரத்தின் ரகசியம் புத்தியில் இருக்கிறது. நீங்கள் 84 பிறவிகள் எப்படி எடுக்கிறீர்கள்? என்பது குழந்தைகளுக்குப் புரிய வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. சக்கரம் திரும்பச் சுழல்கிறது. இப்போது நீங்கள் யோக பலத்தினால் தமோபிரதானத்திலிருந்து சதோபிரதானமாகிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இப்போது நீங்கள் ஆஸ்திகர் ஆகியிருக்கிறீர்கள். திரிசூல தரிசியாகவும் ஆகியிருக்கிறீர்கள். உலகத்தில் வேறு யாருக்கும் படைக்கக் கூடியவர் மற்றும் படைப்பைப் பற்றி தெரியவில்லை. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் தான் புரிந்துக் கொள்கிறீர்கள். ஆனால் தாரணை செய்து மற்றவர்களுக்குப் புரிய வைக்கவில்லை என்றால் பாயிண்ட்ஸ் மறந்து போகிறது. ஒரு விஷயம் புத்தியில் பதிய வில்லை என்றால் இன்னொன்று எப்படி பதியும்? தானம் கொடுத்துக் கொண்டே சென்றால் பொக்கிஷம் நிறைந்துக் கொண்டே போகும். யாருக்கு, எப்படிப் புரிய வைக்கலாம் என்று விசார் சாகர மந்தனம் நடந்துக் கொண்டே இருக்கும். ஞானம் இல்லாத போது தான் பக்தியின் மகிமை இருக்கிறது. யார் சேவையில் இருக்கிறார்களோ அவர்களுடைய புத்தியில் போதை ஏறுகிறது. வரிசைக் கிரமத்தில் தான் இருக்கிறார்கள். யார் மற்றவர்களைத் தனக்குச் சமமாக மாற்றுகிறார்களோ அவர்களே மகாரதி. ஞானத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தான் பதவியும் கிடைக்கிறது. இந்த கடின உழைப்பு அனைத்தும் குப்தமாக (மறைவாக) இருக்கிறது. நீங்கள் தந்தையினுடையவராக இருக்கிறீர்கள் என்றால் நிச்சயமாக தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி கிடைக்கும். அங்கே இராவணன் கிடையாது. இராவணன் இராஜ்யமே தனி. இராம இராஜ்யம் தனி. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இராமாயணம், பாகவதம், அனைத்தும் இச்சமயத்தினுடையதாகும் என புரிந்துக் கொள்கிறீர்கள். பொம்மை விளையாட்டாகும். இச்சமயம் முழு மரமும் தமோபிரதானமாகி இருக்கிறது என பாபா புரிய வைக்கிறார். அழியப் போகிறது. உங்களுடைய புத்தியில் அனைத்து ரகசியமும் இருக்கிறது. புரிய வைப்பதற்காக எத்தனை யுக்திகளை தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இருப்பினும் கோடியில் ஒரு சிலரே புரிந்துக் கொள்வார்கள். நாற்று நடப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. மற்ற தர்மத்தில் மாறியிருப்பவர்கள் அனைவரும் வருவார்கள். இந்து என்பவர்கள் உண்மையில் தேவி தேவதா தர்மத்தினர் ஆவார். பாரதவாசியாகிய நீங்கள் தேவி தேவதா தர்மத்தினர் அல்லவா! என புரிய வைக்க வேண்டும். தேவி தேவதைகளைத் தான் பூஜிக்கிறீர்கள். உங்களுடையது தேவதா தர்மம் ஆகும். முதலில் நீங்கள் தேவதைகளாக இருந்தீர்கள். பிறகு சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரன் ஆகிவிட்டீர்கள். இப்போது மீண்டும் நீங்கள் பிராமணனாகி தேவதையாகுங்கள். நாம் பாரத வாசிகளுக்கு தான் புரிய வைக்கலாம். இப்போது நாற்று நடப்படுகிறது. நான் எப்படி சூத்திரனிலிருந்து மாற்றுகிறேன் என்பதை தந்தை வந்து புரிய வைக்கிறார். பிராமணனாகி மீண்டும் தேவதையாகலாம். புரிய வைப்பது எவ்வளவு நன்றாக இருக்கிறது. சாஸ்திரங்களை படித்திருக்கிறீர்களா என்று உங்களை யாராவது கேட்டால் கூறுங்கள், பக்தி மார்க்கத்தில் அனைத்து சாஸ்திரங்களையும் படித்திருக்கிறோம். ஆனால் தந்தை தான் வந்து சத்கதியைக் கொடுக்கிறார். அதனால் தான் பதீத பாவனா வாருங்கள் என நீங்கள் அவரை அழைக்கிறீர்கள் அல்லவா? யுக்தியுடன் புரிய வைத்தால் நிச்சயம் புரிந்துக் கொள்வார்கள். புரிய வைப்பதற்கு குழந்தைகளுக்கு தெரியும் வேண்டும். டிராமா உங்கள் மூலமாக சேவை செய்ய வைக்கும். பார்ப்பதற்குத் தெரிகிறது. சென்ற கல்பத்தில் கூட இவர் முயற்சி செய்து இந்த பதவியை அடைந்தார். பாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தியை அடைய முழுமையாக முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

பாபாவிடமிருந்து ஆஸ்தி கிடைக்கும் போது நாம் இராவணனின் ஆஸ்தியில் ஏன் கை வைக்க வேண்டும். ஏன் இனிமையாக மாறக் கூடாது. சர்வ குண சம்பன்னராக வேண்டும். நரனிலிருந்து நாராயணனாக மாறுவது என்றால் இராஜ்ய பதவியை அடைவதற்கான யோகமே இந்த இராஜ யோகமாகும்.

நான் கல்ப கல்பமாக கல்பத்தின் சங்கமயுகத்தில் வருகிறேன் என பாபா கூறுகிறார். இது ஏறும் கலையின் யுகமாகும் மற்ற அனைத்தும் இறங்கும் கலையின் யுகமாகும். இறங்கும் கலை மற்றும் ஏறும் கலை இருக்கிறது. இந்த சக்கரத்தை புத்தியில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். பாபா வந்து என்னை நினையுங்கள் என்று ஆத்மாக்களிடம் பேசுகிறார். இந்த கடைசி பிறவியில் பதீதமாகாமல் இருந்தால் உங்களை விஷ்வத்திற்கு அதிபதியாக்குவேன். நான் கூறுவதை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டீர்களா? பிறகு எல்லையற்ற சுகத்தை நீங்கள் அடைய முடியாது. நீங்கள் இப்பிறவியில் தூய்மையாகுங்கள். நான் உங்களை விஷ்வத்திற்கு அதிபதியாக்குவேன் என உறுதி அளிக்கிறேன். பாபா கூறுவதை ஏற்க மாட்டீர்களா என்ன? மலராக மாறக் கூடியவர்களுக்கு உடனே அம்பு பாயும். பாக்கியத்தில் இல்லை என்றால் தலை கீழான குடம் போலாகும். படக் கண்காட்சியில் நீங்கள் எவ்வளவோ புரிய வைக்கிறீர்கள். நல்லது, நல்லது என்கிறார்கள். மிகவும் எளிய வழி என்பார்கள். ஆனால் தான் எதையும் செய்வதில்லை. மகிமை மட்டும் செய்கிறார்கள். மற்றவர்களிடம் நல்லது என்கிறார்கள். ஆனால் தான் நடப்பதில்லை. இதனால் என்ன கிடைக்கும். அதிர்ஷ்டத்தில் இல்லை என்பார்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் பிரஜைகளில் வருவார்கள். ஆனால் குழந்தைகளுக்குள் சேவையின் ஆர்வம் இருக்க வேண்டும். ஆயிரக் கணக்கானவர்களுக்குக் கூற வேண்டும். எல்லையற்ற தந்தையிடமிருந்து ஆஸ்தி அடைவதற்காக தாய் தந்தையை போல முயற்சி செய்ய வேண்டும். நல்லது.

இனிமையிலும் இனிமையான காணாமல் போய் கண்டெடுக்கப்பட்ட செல்லமான குழந்தைகளுக்கு தாயும் தந்தையுமாகிய பாபாதாவின் அன்பு நினைவுகள் மற்றும் காலை வணக்கம். ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு ஆன்மீகத் தந்தையின் நமஸ்தே.

தாரணைக்கான முக்கிய சாரம்:

1. பாபாவிடமிருந்து முழு ஆஸ்தி அடைய மிகவும் இனிமையாகவும் அனைத்து குணங்களும் நிரம்பியவராகவும் மாற வேண்டும். இராவணனின் சொத்தில் கை வைக்கக் கூடாது.
2. ஞானத்தை தாரணை செய்து ஆன்மீக போதையில் இருந்து சேவை செய்ய வேண்டும். எல்லையற்ற சுகத்தை அடைவதற்காக பாபாவின் ஒவ்வொரு ஆலோசனையையும் ஏற்று அதன் படி நடக்க வேண்டும்.

வரதானம்: சுய ஸ்திதி மூலமாக ஒவ்வொரு பிரச்சனையையும் கடந்து செல்லக் கூடிய மாஸ்டர் திரிகாலதரிசி ஆகுக!

எந்த குழந்தைகள் திரிகாலதரிசி நிலையில் நிலைத்திருக்கிறார்களோ அவர்கள் தன்னுடைய சுய ஸ்திதி மூலமாக ஒவ்வொரு பிரச்சனையையும் ஒன்றுமே இல்லை என்பது போல கடந்து செல்கிறார்கள். ஞானம் நிறைந்த மூன்று காலமும் உணர்ந்த ஆத்மாக்கள் நேரத்திற்கு ஏற்ப சக்தியையும், ஒவ்வொரு பாயிண்டையும், ஒவ்வொரு குணத்தையும் கட்டளைப்படி நடத்துகிறார்கள். நேரம் வரும் போது பொறுமை சக்திக்கு கட்டளை இடுகிறீர்கள், காரியம் முடிந்த பிறகு பொறுமை சக்தி வந்தது என்று இருக்கக் கூடாது. எந்த நேரத்தில் எந்த சக்தி எந்த விதியுடன் வேண்டுமோ அச்சமயம் அதனுடைய வேலையை செய்தால் பொக்கிஷங்களுக்கு அதிபதி, மாஸ்டர் திரிகாலதரிசி என்பார்கள்.

கலோகன்: யார் சதா குஷியில் இருந்து அனைவருக்கும் குஷியை பகிர்ந்தளிக்கிறார்களோ அவர்களே உண்மையான சேவாதாரி.